

man skulde have nødig at tilbyde en Keiserprinds eller hvem som helst Tællelys som det eneste Sedstok, det skulde kunne udføres fra Færøerne, deri tager det ærede Medlem mærkelig fejl. Der er store Beholdninger nok deroppe af Smør og andre Varer til mange Menneskers Ernæring.

Berg: Det var ikke et fuldt færdigt og klart Kompromis, som det høie Things Medlemmer ved Smørloven for et Par Aar siden kom til, eller som da fandt Sted mellem de forskjellige Anstuelser i Thingene og hos Regjeringen. Der var den Mærkelighed derved, som det vil erindres, at man overlod et meget væsentligt Punkt til Ministerens eget Forgodtbefindende, nemlig at bestemme, om der skulde være Udførelsesforbud eller ikke. Man skal vist lede længe for at finde et saa eklatant Bevis paa Tillid fra Rigsdagens Side til den enkelte Minister som det, der laa i denne særegne Bestemmelse, og det skulde ikke indre mig, om det var sandt, at Loven nær var faldet, paa at Ministeren personlig ikke ønskede at modtage et saadant Tillidsvotum. En anden mærkelig Bestemmelse i denne Lov var den Rasthed, hvormed man kastede Sagen hen paa Færøerne uden nogen nærmere Underjøgelse af, hvorvidt den Lov, som efter de da førte Forhandlinger blev den endelige, passede til Forholdene paa Færøerne, idet man overlod til Ministeriets Skjøn ved kongelig Anordning at udvide den til Færøerne efter Omstændighederne med Lempelser i enkelte væsentlige Paragrafer. Det hævnner sig, naar Lovgivningsmagten saaledes bliver enig om at aflevere ufærdige, ufabrikerede Varer. Loven var, kan man sige, i den Forstand slet Margarine. Jeg tror, at dette Eksempel, som her foreligger, indeholder en Opfordring saavel til Regjeringen som til Lovgivningsmagten om at afsænke denne Del af Riget og dets Forhold noget mere Opmærksomhed, end man ved mange Leiligheder har gjort. Guten hedder det: „Denne Lov gjælder ikke for Færøerne“ eller „Denne Lov kan udvides efter Regjeringens Skjøn til Færøerne“ med de og de Lempelser osv. Nu faae vi Sagen til Behandling og det under en helt ny Form, der jo egentlig ikke falder sammen med Reglerne i det nye Regjeringsforslag, som er forelagt. Det er ikke blot af Margarine, man vil have forbudt Udførsel — det vil Regjeringen dog noies med her i Landet; den forlanger dog ikke et Forbud mod Udførsel af Smør her fra Landet — men det er ogsaa Smør og Oleomargarin, der skal forbydes udført fra Færøerne, og

en ny Bestemmelse er endvidere indført, nemlig at der maa ikke fabrikeres hverken Margarine eller Oleomargarin paa Færøerne. Jeg vil haabe, at det høie Thing og navnlig det Udvalg, som jeg antager vil faae derved med at gjøre, nemlig vel det allerede nedsatte Margarineudvalg, nu vil tage dette Spørgsmaal ligesaa omhyggelig under Overveielse, som det tager det under Overveielse, forsaavidt det skal gjælde den øvrige Del af Kongeriget. Jeg finder, at det er en meget mærkværdig Bestemmelse at fastsætte, at man ikke maa fabrikere Margarine paa Færøerne, naar det maa fabrikeres i det øvrige Rige. Det forekommer mig, at der skal meget stærke Grunde dertil, men jeg har ikke læst eller hørt nogen Grund til at tage en saa streng Forholdsregel overfor den Del af Riget. Der er dog en Del Faareavl deroppe. Er der ikke Bestanddele i Faarene, som kunde bruges til Omdannelse til Margarine, saaledes at Befolkningen kunde slippe for at skulle kjøbe indført Smør, enten slet eller meget dyrt efter Varernes Bestaafenhed? Hvis det er saa, at de have Bestanddele deroppe under deres naturlige Forhold, hvoraf de kunne lave anstændig Margarine, hvorved disse fattige Folk kunne undgaa overflødige Udgifter til Stof til Anvendelse paa Brødet, hvorfor skulle vi saa forbyde dem ved de tekniske Midler, der nu engang staa til Menneskenes Raadighed, at bruge deres Varer paa den bedst mulige Maade for deres Sundhed og deres Pung? Jeg haaber, at man vil afsænke dette Spørgsmaal Overveielse. Jeg kan ikke skjønne rettere, end at jeg, hvilke Grunde man end hidtil har forsøgt at opstille, alle de mulige Betæneligheder, som Krig mellem England og Amerika, og hvad dertil hører, ikke kan bevæmme mig til at stemme for en Lov med saadanne rigoristiske Bestemmelser. Hvad Udførselsforbudet angaar, forekommer det mig ikke, at den ærede Justitsminister — maaske jeg overhørte det — fik svaret det ærede Medlem fra Nørre-Sundby (Lutein). „Faar Politiovrigheden Mistanke om, at der med noget Skib vil blive søgt udført Smør, Margarine eller Oleomargarin“, hedder det. Skal der i det Udtryk ligge, at derfra er undtaget fornøden Proviantering? Ligger det i Udtrykket, at der fra Havn til Skib maa udføres det fornødne til Proviantering, eller ligger det underforstaaet, at heller ikke det maa tilstedes? I sidste Fald bliver Bestemmelsen jo dobbelt odios, thi det kan jo aldeles ikke betvivles, at Proviantering med den Slags Ting, ofte maa finde Sted fra Thorsshavn eller fra andre Steder paa Færøerne, og det kan tænkes ikke blot for Skibe i ordinær